Yargıtay 11. HD E.2023/2305 K.2024/5492 (03.07.2024)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2023/2305 E. , 2024/5492 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2020/635 Esas, 2023/173 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 18. Asliye Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2018/745 E., 2019/1100 K.

Taraflar arasındaki anonim şirket genel kurul kararının iptali davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı şirkette azınlık pay sahibi olduğunu, çoğunluk pay sahibinin azınlığın haklarını kısıtlayıcı ve zarar verici şekilde şirketi yönettiğini, 21.06.2018 tarihli olağanüstü genel kurul toplantısının 4 üncü gündem maddesinde alınan sermaye arttırım kararının kanuna, ilgili yönetmeliklere ve dürüstlük kuralını aykırı olması nedeniyle iptali gerektiğini, dava konusu genel kurul kararı ile şirketin sermayesinin 3.750.000,00 TL'den 9.500.000,00 TL'ye yükseltilmesine karar verildiğini, arttırılan sermayenin 2.900.000,00 TL'lik kısmının şirket iç kaynaklarından karşılanacağını, bakiye 2.850.000,00 TL'nin ise nakden arttırıldığını, şirket iç kaynaklarından sermaye arttırımı ile eş zamanlı olarak nakit taahhüdü ile sermaye arttırım yoluna gidildiğini, kararın dayanağı bilanço ve raporun toplantıda pay sahiplerine talep edilmesine rağmen verilmediğini, yeminli mali müşavir raporuna göre sermayeye ilave edilebilecek iç kaynaklar toplamının 2.954.701,61 TL olarak belirlenmesine rağmen şirketin bu tutarın 2.900.000,00 TL'sini iç kaynak arttırımında kullandığını, dolayısıyla mevzuatın sermayeye eklenmesine izin verdiği fonların tamamının kullanılmadığını, alınan kararın 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun (6102 sayılı Kanun) 462 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı olduğunu, şirketin iç kaynaklarından yapılan sermaye arttırımını dayandığı 2017 bilançosunun genel kurul tarafından onaylanmadığını, onaylanmayan bilanço ile iç kaynaktan sermaye arttırımı yapılmasının mevzuata aykırı olduğunu, şirketin 2016 ve 2017 yılı karlarının kullanım şeklinin genel kurulda karara bağlanmadan bu dönem karlarının sermayeye eklenmesinin kanuna aykırı olduğunu yine sermayeye eklenmesi mümkün fonların tamamının sermayeye dönüştürülmeden farklı tutarda nakit taahhüdü yoluyla arttırım kararı alınmasının ve iç kaynaklardan kullanılan tutarlar ile nakit taahhüdünün farklı olmasının 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı olduğunu, amacın sadece azınlık pay sahiplerine zarar vermek olduğunu belirterek 21.06.2018 tarihinde yapılan olağanüstü genel kurul toplantısının 4 üncü gündem maddesi ile alınan kararın yasa ve dürüstlük kuralına aykırı olduğunu ileri sürerek 6102 sayılı Kanun'un 445 inci maddesi gereğince

iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; açılan davanın kötüniyetli olduğunu, sermaye arttırım kararının kanuna uygun olarak yapıldığını, davalı şirketin 13 yıldan beri yani 2005 yılından beri arttırılmamış bulunan 3.750.000,00 TL tutarındaki sermayesinin bir taraftan şirket iç varlıklarından arttırarak pay sahiplerinin mevcut paylarının bedelsiz paylarla % 77,33 miktarında yükselttiğini, mali müşavir raporuna göre 2.954.701,61 TL olan kullanılabilir iç kaynağın 2.900.000,00 TL'sinin sermayeye dönüştürüldüğünü cüzi miktarda kalan 54.701,61 TL'nin geçici olarak bilançoda muhafaza edildiğini daha sonrada 01.08.2018 tarihli olağanüstü genel kurulda pay sahiplerine dağıtıldığını, davacının 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin ikinci fıkrasını yanlış yorumladığını, genel kurulda 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinin değil ikinci cümlesinin uygulandığını, davacının tüm iddialarının dayanaksız olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; dava konusu genel kurulun 4 nolu gündem maddesi ile alınan sermaye artırım kararının 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı olduğu, iç kaynaklar toplamının 2.954.701,61 TL olmasına rağmen tamamının sermaye artırımında kullanılmadığı yine aynı maddeye göre taahhüt yolu ile artırılması ile istenen kısmın aynı miktarda olmasına rağmen bu kısmın 2.850.000,00 TL olarak ön görüldüğü, 2017 tarihli yıl sonu bilançosuna göre 31.01.2018 tarihli ara bilanço dikkate alınarak sermaye artırım kararı alındığından alınan kararın kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili istinaf dilekçesinde özetle; rapora itirazlarının dosyaya ibraz edildiğini, itiraz gerekçelerinin değerlendirilmeden hüküm kurulduğunu, 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrasının uyuşmazlıkta uygulama alanının olmadığını, bilirkişi raporunda uyuşmazlıkta fon kavramını hatalı tespit edildiğini, müvekkili şirketin iç kaynakları olan olağanüstü yedeklerini, kâr yedeklerini ve geçmiş yıl kârını fon kapsamında değerlendirdiğini, söz konusu kanun hükmünün işbu davada uygulanmasının mümkün olmadığını, bilirkişilerin konuya dair hatalı değerlendirme yaptıklarını, müvekkilinin iç kaynaklarının tamamının sermaye arttırımına konu etme yükümlülüğünün olmadığını, müvekkili şirketin sermaye arttırımına konu ettiği iç kaynaklarının fon olmadığından 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki fonlara ilişkin sınırlandırmasının işbu uyuşmazlıkta uygulanmasının mümkün olmadığını, müvekkili şirketin fon dışındaki iç kaynaklarının tamamını sermaye artırımına konu etme yükümlülüğünün olmadığının da ortada olduğunu, müvekkilinin herhangi bir kanuni yükümlülüğü olmasa da tüm iyi niyetiyle 2.954.701,61 TL değerindeki iç kaynağının neredeyse tamamını 2.900.000,00 TL değerindeki kısmını anılan sermaye artışına konu ettiğini, kalan 54.701,61 TL'lik bölümü ise kâr dağıtımına konu ettiğini, hiçbir azınlık pay sahibinin hakkına zarar vermediğini, sonuç olarak davaya konu olan sermaye artışının hukuka uygun olduğunu, sermaye artırımı için iç sermaye taahhüdünün iç kaynak ile aynı oranda olmasının aranmadığını, mahkemenin onaylanmamış bilanço esas alınarak artırım yapıldığı bu hususunda kanuna aykırı olduğu

tespitine itiraz ettiklerini, somut olayda Vergi Usul Kanunu (VUK) hükümleri uyarınca hazırlanan ara bilanço üzerinden sermaye artırımı yapılmasında herhangi bir hukuka aykırılık olmadığını, aksine bu durumun mevzuat gereği olduğunu, sermaye arttırımına esas olan ara bilançonun VUK'na göre hazırlandığını, 27.04.2018 tarihinde yapılan toplantıda yönetim kurulu tarafından onaylandığını, son yıllık bilançonun 31.12.2016 tarihli olduğunu, genel kurul tarafından onaylanmış bilançonun üzerinde altı aydan fazla zaman geçmiş olduğu taktirde yeni bir bilanço çıkarılması ve bunun yönetim kurulu tarafından onaylanmış olmasının şart olduğunu, bağımsız denetime tabi 2017 bilançosunun işbu dava konusu ve müvekkili şirketin acil nakit sermaye ihtiyacı nedeniyle yapıldığı tartışmasız olan sermaye arttırımı işleminde henüz denetlenmemiş olduğundan zaten genel kurul onayına sunulması ve müzakere edilmesinin mümkün olmadığını, bilirkişi raporunun kendi içerisinde bile belirsiz ve tutarsız ifadeler içerdiğini, bu nedenlerle ilk derece mahkemesinin istinafa konu kararının usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek, kararın kaldırılmasına ve davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; emredici nitelikteki 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrası düzenlemesine aykırı olarak iç kaynakların tamamı sermayeye eklenmeden ve hem bu fonların sermayeye dönüştürülüp hemde aynı oranda ve aynı zamanda dışarıdan sermaye taahhüt edilmesi koşuluna uyulmadan genel kurul kararının alındığı anlaşılmaktadır. Bu nedenlerle, genel kurulda alınan kararın kanuna aykırı olması nedeniyle iptaline dair verilen İlk Derece Mahkemesi kararında hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde özetle; istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle ve re'sen belirlenecek sebeplerle kararın bozulmasına karar verilmesini istemiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, iptali talep edilen olağanüstü genel kurul toplantısının dördüncü maddesinde yer alan sermayenin artırılmasına ilişkin ekli tadil tasarısının kanun hükümlerine aykırı olup olmadığı, iptalinin gerekip gerekmediği hususuna ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri, 6102 sayılı Kanun'un 462 nci maddesinin üçüncü fıkrası.

3. Değerlendirme

1.Bölge Adliye Mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun’un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2.Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin

nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davalı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

03.07.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.